

udtalte Ønsket om en Omannektering. Den ene ønskede, at en Del af Tværsted Sogn skulde lægges til Raaberg Sogn, Raaberg Kirke skulde nedrives, og Kirkegaardene der sælges af Kultusministeriet til Landbrugsministeriet. Den Del af Tværsted Sogn, hvori Sørig Kirke blev bygget, annekteres til Raaberg. Det andet Ønske gik ud paa at skille Lendum fra Taars og annektere det til Ugilt. Med Hensyn til det første er det ikke saa let at gøre, som det straks ser ud, man maa nemlig ogsaa tage noget Hensyn til det bestaaendes Ret i en saadan Sag. I Raaberg har der i umindelige Tider været Kirke, og hvis jeg ikke forstod det ærede Medlem urigtig, bor der der 2—300 Mennesker, der hidtil have haft Kirke mellem sig, og de vilde blive temmelig brøstholdne ved at henvises til en Kirke, der ligger mindst 1 Mil borte. Der er altsaa en Del Betænkelighed ved Sagen, men jeg skal dog tage den under Overvejelse og forhandle den med vedkommende kirkelige Autoriteter. Hvad Ugilt-Lendum angaar, er Forholdet dette, at Ugilt ikke tidligere har været selvstændigt Sogn, men Ugilt og Taars vare annekterede til hinanden. Man fandt imidlertid, at det var et alt for stort og folkerigt Pastorat, og Ugilt var stort nok til at være et Sogn, og man adskilte dem derfor. Nu vil man annektere Lendum til Ugilt. Men saa kunde man lige saa godt have ladet Taars blive der. Jeg skal særlig gøre opmærksom paa, at disse 2 Sogne strække sig saaledes i Længden, at der fra den ene Ende til den anden af det Provsti, der derved vilde fremkomme, vilde være paa det nærmeste 3 Mil. Jeg tror ikke, at denne Sag saadan straks kan afgøres, men jeg skal tage Spørgsmaalet under omhyggelig Overvejelse og se, om det lader sig gøre at være imødekommende, dog kan jeg ikke love noget bestemt. Med Hensyn til Viborg Domkirke skal jeg udtale, at det glæder mig, at mit Forslag om at forsøge en Prøve med Dekoreringen af denne Kirke har fundet Støtte. Jeg skal i den Anledning gøre opmærksom paa, at Tegningerne til Kirkens Udsmykning i Slutningen af November ville blive udstillede i Kunstforeningen, og der vil blive givet Rigsdagens Medlemmer Adgang til at se dem. De andre fremdragne Kirkespørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa her i Salen, jeg vil kun udtale, at det havde været mit Haab, at naar man er villig til at støtte Opførelsen af Kirker i Landsognene, hvor der er Trang dertil, vilde man ogsaa kunne finde et aabent Øre for at yde en Støtte

til de større Byer, der ere voksede saa stærkt, at der virkelig er Kirketrang. Jeg skal dog ikke komme ind paa det nærmere her, der vil være Anledning til at komme ind paa det i Finansudvalget og eventuelt ved senere Behandlinger her i Salen.

Justitsministeren (Rump): Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (O. Olsen) udtalte, at han paa Finansloven savnede Forslag om et Tilskud af Statskassen til Lønning af en Læge paa Femø paa Betingelse af, at der ydes et tilsvarende Beløb fra Sogne- og Amtskommunen. Andragendet er imidlertid indkommet for sent, til at det kunde komme i Betragtning ved Udarbejdelsen af Finanslovsforslaget; men jeg venter at kunne stille et Forslag om Tilskud til 2den Behandling. Jeg skal dog bemærke, at Sagen frembyder en Vanskelighed, idet der til Forslaget om et Tilskud til den omtalte Læge maa knyttes et Forslag om et Tilskud til Distriktslægen i dette lille Distrikt. Naar der kommer en særlig Læge paa Femø, vil nemlig Distriktslægen straks tåbe en betydelig Del af den Indtægt, han, da han fik Embedet, naturlig kunde paaregne. Det er ikke saaledes at forstaa, at man skal garantere Distriktslægerne, at der ikke kommer private Læger i deres Distrikt og tage en Del af Indtægterne, men Staten bør ikke ved at subventionere en Læge paaføre Distriktslægen et uforholdsmæssigt Tab uden at holde ham skadesløs herfor i saa Henseende. Sagens Ordning vil altsaa komme til at bero paa, hvorledes Finansudvalget vil stille sig til dette Spørgsmaal; men som sagt, Forslaget vil komme frem.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger at gøre i Anledning af det fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) fremkomne angaaende Forstaaelsen af Grundlovens § 73. Jeg beklager, at jeg ikke kan fatte mig i Korthed. Det ærede Medlem opstillede en Fortolkning af en Grundlovsparagraf, som jeg mener er aldeles urigtig. Jeg kan ikke nøjes med at give et Svar, der formelt passer til det Spørgsmaal, hvormed han afsluttede sine Bemærkninger. Jeg vilde da være udsat for, at man af min Tavshed med Hensyn til Motiveringen af Spørgsmaalet, sluttede, at jeg indrømmede dennes Rigtighed. Jeg er derfor nødt til at gaa nærmere ind paa Sagen i dens Helhed. — Det ærede Medlem henledte det høje Tings Opmærksomhed paa, at ifølge Anmærkningerne til Finanslovsforslagets § 16 vare 3 afskedigede